

звернення 23.05.2019 р.).

2. Мельник А.Ф., Оболенський Ю.А., Васина А.Ю. Державне управління: підруч. / за ред. А.Ф. Мельник. Київ: Знання, 2014. 582 с.

3. Марченко М.Н. Теория государства и права: курс лекцій. 2-е изд., перераб. и доп. Москва: Зерцало, 1997.

4. Припула А.М. Тактико-правові засади оперативно-службової діяльності Державної прикордонної служби України: монограф. Одеса: Фенікс, 2019. 332 с.

5. Литвин М.М. Інтегроване управління кордонами: підруч. Хмельницький: Вид-во Нац. акад. Держ. прикорд. служби України ім. Б. Хмельницького. 2012. 416 с.

6. Купрієнко Д.А. Основні поняття та категорії у сфері забезпечення прикордонної безпеки // Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія: військові та технічні науки. 2014. №1 (64). Ст. 357-368.

7. Про національну безпеку України: Закон України від 21.06.2018 // Відомості Верховної Ради. 2018. № 31. Ст.241 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19> (дата звернення 18.06.2019 р.).

8. Бабий Ю.А. Удосконалення декомпозиції загроз і небезпек національній безпеці держави у прикордонній сфері // Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України Серія: військові та технічні науки. Хмельницький. 2016. № 4. С. 185–196.

9. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18.02.1992 №2135–ХІІ. Дата оновлення: 02.08.18 URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12> (дата звернення: 23.10.2018).

Вакуленко А.Е.

ад'юнкт кафедри
оперативно-розшукової діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАВОВІ ЗАСАДИ СПРИЯННЯ ГРОМАДЯН ОПЕРАТИВНИМ ПІДРОЗДІЛАМ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ПІД ЧАС ПРОТИДІЇ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ: СУЧАСНИЙ СТАН ПРОБЛЕМИ

Сучасний стан злочинності в Україні характеризується зростанням її рівня, поширенням злочинів корисливо-насильницької спрямованості, високим рівнем терористичної загрози та організованої злочинності, бандитизмом, діяльністю незаконних збройних формувань, негативними тенденціями щодо розповсюдження вогнепальної зброї, бойових припасів, вибухових речовин, наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів, а також існуванням корупційної та економічної злочинності.

Забезпечення належного правопорядку та публічної безпеки у державі вимагає від Національної поліції реального стримування та мінімізації злочинності з усіма її негативними проявами. Виконання зазначених завдань органами та підрозділами Національної поліції не можливо без використання

допомоги громадськості. Тому на сьогодні залишаються актуальним питання щодо сприяння громадян оперативним підрозділам Національної поліції України під час протидії кримінальним правопорушенням, тобто отримання певної допомоги від конкретної особи щодо рішення завдань по протидії злочинності.

Окремим аспектам теоретико-правових та організаційних засад гласного та негласного використання громадян оперативними підрозділами Національної поліції України під час протидії кримінальним правопорушенням присвячені дослідження С.В. Албула, К.В. Антонова, М.П. Водька, В.О. Глушкова, Е.О. Дідоренка, О.Ф. Долженкова, В.П. Захарова, О.В. Кириченко, А.М. Кислого, І.П. Козаченка, В.М. Круглого, В.А. Некрасова, Д.Й. Никифорчука, О.О. Подобного, В.В. Шендрика, І.Р. Шинкаренка та ін.

Проте незважаючи на широкий спектр досліджень, присвячених різним теоретичним та практичним аспектам використання громадян оперативними підрозділами Національної поліції України під час протидії кримінальним правопорушенням, питання щодо теоретичних та правових засад сприяння громадян оперативним підрозділам Національної поліції України під час протидії кримінальним правопорушенням залишаються недостатньо вивченими.

Сучасний стан розробки цих питань характеризується недостатністю наукових розробок та належного організаційно-правового механізму сприяння громадян оперативним підрозділам під час виконання ними оперативно-службових завдань. Це обумовлено, у першу чергу, зміною моделі протидії злочинності в країні, звуження меж оперативно-розшукової діяльності як виду правоохоронної діяльності, надання можливості здійснення документування злочинної діяльності під час кримінального провадження, а також прогалин у правовому регулюванні такого сприяння.

Крім того, на сьогодні в науці оперативно-розшукової діяльності неоднозначно трактується поняття «сприяння громадян оперативним підрозділам», поза увагою залишилося питання щодо такого сприяння під час документування злочинної діяльності за матеріалами кримінального провадження, відсутній системний підхід щодо класифікації форм та видів сприяння громадян оперативним підрозділам під час протидії кримінальним правопорушенням.

Відсутність комплексної розробленості теоретичних та правових засад сприяння громадян оперативним підрозділам Національної поліції України під час протидії кримінальним правопорушенням, що відповідали би сучасним вимогам теорії та практики протидії злочинності, а також недосконалість правового регулювання сприяння громадян оперативним підрозділам зумовили вибір теми дисертації.

Метою будь-якого наукового дослідження є визначення його конкретного предмета і всебічне, достовірне вивчення його структури,

характеристик, зв'язків на основі наукових принципів і методів пізнання, впровадження або напрацювання пропозицій щодо впровадження у практику отриманих результатів. Тому метою наукового дослідження теоретичних та правових засад сприяння громадян оперативним підрозділам Національної поліції України під час протидії кримінальним правопорушенням повинно стати комплексне вирішення основних питань, пов'язаних з сприянням громадян оперативним підрозділам Національної поліції України під час протидії кримінальним правопорушенням, а також у формуванні на цій основі науково обґрунтованих пропозицій щодо вдосконалення правового регулювання цієї сфері.

Для досягнення поставленої мети дослідження необхідним є вирішення таких завдань: дослідити стан наукової розробленості проблем сприяння громадян оперативним підрозділам Національної поліції України під час протидії кримінальним правопорушенням; дослідити понятійно-категоріальний апарат сприяння громадян оперативним підрозділам Національної поліції України під час протидії кримінальним правопорушенням; запропонувати методологію наукового дослідження сприяння громадян оперативним підрозділам Національної поліції України під час протидії кримінальним правопорушенням; визначити та охарактеризувати критерії класифікації та види сприяння громадян оперативним підрозділам Національної поліції України під час протидії кримінальним правопорушенням; визначити та розкрити зміст форм сприяння громадян оперативним підрозділам Національної поліції України під час протидії кримінальним правопорушенням; запропонувати шляхи удосконалення механізму правового регулювання сприяння громадян оперативним підрозділам Національної поліції України під час протидії кримінальним правопорушенням; за результатами дослідження сформулювати науково-обґрунтовані пропозиції щодо вдосконалення чинного законодавства України та інших нормативно-правових актів, які регулюють сприяння громадян оперативним підрозділам Національної поліції України під час протидії кримінальним правопорушенням.

Вирішення цих завдань надасть можливість науково обґрунтувати понятійно-категоріальний апарат сприяння громадян оперативним підрозділам Національної поліції України під час протидії кримінальним правопорушенням, класифікувати форми та види сприяння громадян оперативним підрозділам з урахуванням сучасної моделі протидії злочинності, сформулювати та внести пропозиції щодо вдосконалення чинного законодавства України та інших нормативно-правових актів, які спрямовані на використання правоохоронними органами громадськості під час протидії злочинності взагалі та сприяння громадян оперативним підрозділам зокрема.